mä aijoga ümbrepiirtu, et keage wälja ei pässe, ei ka muiale ei lä zuklema. Sedda kottust peap ka saggede perrakaema kas temma wahhest sure tulega om ärrarikkotu.

Et se nüüd wäega armas nink tullulik om suwwitse pallawa päiwa ajal külma wee sissen zukleda, siski om se man ikkes ka hädda pelgada. Mitte ütsinda et innimenne woip ärrauppuda, enge temma woip ka, kui temma om jahhedas sanu, többitses jäda. Se om saggede kuulda ja nätta olnu, et innimeune sure hädda sisse saap, kui temma higgonep ja sis henda reiwist wallale pästap nink nida usfinaste wee sisse kargap. Paljo neist ke ärrauppowa omma sesamma sü labbi külma wee sissen äkkitselt ärrakoolnu. Se om sis nätta sanu kui säratse innimesse perrast omma üllesleikatu, nink ka sest et wessi ei olle fugguke süwwa olnu. Nemma ollesse sis tötteliktkult ello jänu kui nemma weidikesse ollesse kannatanu. Sepärrast om nüüd tarwis, et innimenne, enne kui temma wee sisse lät, ni kawwa kannatap kui temma pikkamisselt, aiga piddi nink tähweste jahhedas om lännu. Kui temma higgonep, kui se ka muial es olles kui kainla al ehk jalla külleu, sis peap temma säratsid kottussid illusaste kuiwatama. Ärra ütlego keage minna olle sadda kord zuklenu ja mul ei olle middage wigga. Woip kül olla; ent kui sinna töist sadda allustat woit sa ommete ärrauppoda. 2) Ärra mingo keage ütsinda zuklema, olgo ikkes töine temmaga ütten; sest keage ei woi teda märane hädda woip sündida, nink missuggutse tühja sü labbi temma woip hukka sada, ent weidi abbiga olles temma weel woinu pästetus sada. Eddimält tekko temma, enne kui temma wee sisse astup omma pääd paljas; pärrast pästko temma sedda, mes kala ümbre om, wallale nink wimate sis jalgu. 3) Hä om kui temma katte ehk kolme sammoga wee sisse lät, nink henda alla lasep. Sest kui innimenne wäega pikkamisselt wee sisse lät, sis om werrele aiga pä pole üllesminna; ent sis woip temma äkkitselt ärrakoolda. 4) Ärra jago wäega kaw-